N°. 34. A°. 1834.

MAANDAG DEN 28sten APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den 26 April* 1834.

Namens Zijne Excellentie, den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt hierbij bekend gemaakt, dat door het Departement van Kolonien is uitgevaardigd het navolgend

BERIGT VOOR ZEEVARENDEN.

„Wordt bij deze bekend gemaakt:

„Dat, vermits het genoegzaam geheel wegspoelen van Braamspunt, de Baak die geplaatst is geweest bij de ingang der rivier Suriname, is weggenomen;

„Dat, bij het plaats gehad hebbend onderzoek deswege, gebleken is, dat de gesteldheid van den grond niet toe laat om de Baak weder op te rigten op eene plaats alwaar dezelve voor de scheepvaart van wezenlijk nut zijn kan:

„Dat echter ter vervanging van de Baak reeds de noodige maatregelen genomen zijn, om twee ijzeren boeijen van de gedaante van booten op eenen bepaalden afstand in zee te leggen; welke ijzeren boeijen zullen voorzien worden van masten, koperen vlaggen en koperen hoepelbollen; — zullende in tijd en wijle de nadere bijzonderheden deswege worden bekend gemaakt;

„Dat inmiddels en om te strekken tot hulp van de scheepvaart, door eene commissie van koopvaardij Kapiteins, te dien einde door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal benoemd, de navolgende teekenen ter verkenning van de kust van *Suriname* zijn opgegeven, op welke men vermeent zich te kunnen verlaten, komende dezelve meerendeels overeen met hetgeen te dien aanzien is opgegeven in de beschrijving van Guyana, uitgegeven te Amsterdam, in den jare 1824, bij de wed. *Gerard Hulst van Keulen*;

„Eenig schip, land makende en zich niet aan de *Marowijne* verkend hebbende, kan zich in $3\frac{1}{2}$ à 4 vadem water verkennen aan *de Post Oranje*, die tien mijlen beoosten *Braamspunt* ligt (de verheden zijn uitgedrukt in zee-mijlen van 15 in een graad; de koersen en peilingen zijn volgens het regt wijzend kompas). Men ziet dáár de gebouwen van de Post, benevens, tusschen de boomen door, de Vlaggenstok, van welke, volgens de gegeven orders, de Nederlandsche vlag den geheelen dag door moet waaijen.

„Drie of vier mijlen beoosten deze Post heeft men, op 3 of $3\frac{1}{2}$ vadem diepte, stekgrond met gele schulpjes, zoo groot als een nagel, zeer naar foelie gelijkende; tusschen beiden ook graauw zand en een enkele St. Jacobs schulp.

„Post Oranje gepasseerd zijnde, houdt men zoo na mogelijk langs den wal en verkent zich aan de *Motkreek*, die zeven mijlen beoosten de *Suriname* ligt en alwaar ook eenen militairen post is. De gebouwen der *Motkreek* kan men als het weder eenigzins helder is, altijd te zien krijgen op 4 à 5 vademen water, aangezien het daar diep is, mits oppassende om dan weder bij tijds uit den wal te sturen, om niet tegen de modderbank aan te loopen: Deze modderbank strekt zich uit in een ovaal halfrond: dezelve neemt zijn begin éene mijl ten oosten van de Motkreek, eindigt $\frac{3}{4}$ mijl ten westen van de *Warappakreek*, en strekt ver in zee uit.

„Men behoeft echter niet bevreesd te zijn, al mogt men ook eens den grond raken, dewijl dezelve hier enkel uit zachte modder bestaat en men op het oogenblik, dat men om de Noord houdt, dieper water bekomt.

„De eerste gebouwen die men na het passeren der Motkreek te zien krijgt, zijn *twee* langwerpige katoenloodsen en *eene* hooge loods met een cylinder-molen op dezelve, dewelke zich opdoet als een toren; de twee eerstgenoemde loodsen staan ten oosten, en die met den toren ten westen van de *Matappicakreek*; langs de kust zeilende, kan men dezen toren, bij eene heldere lucht, altijd op $4\frac{1}{2}$ vadem water zien, terwijl men denzelven nog onderscheiden kan als reeds al de gebouwen die bij dezelve staan uit het gezigt verdwenen zijn.

„De *Matappicakreek* is uit zee niet te zien; opgemelde gebouwen echter zijn duidelijk door den kijker te erkennen, en met heldere lucht zelfs met het bloote oog. Van *Post Oranje* tot aan de *Warappakreek* doet het land zich op als gebroken te zijn, doordien hetzelve hier en daar gecultiveerd is en hier en daar bosch is neergehakt.

„Aan de *Warappakreek*, dewelke $4\frac{1}{2}$ à 5 mijlen beoosten *Braamspunt* ligt, ziet men op 5 vadem water vele Plantaadjen; dezelve kreek gepasseerd zijnde, begint het bosch of land eene meer effene gedaante aan te nemen; zijnde het land tusschen de *Warappakreek* en *Braamspunt* niet gecultiveerd.

„Indien men met het vallen van den avond of met een ebgetij zich hier omstreeks bevindt, doet men best om de Noord te houden en in 4 vadem ten anker te komen, in plaats van bij te draaijen, in welk laatst geval men door den stroom bewesten de *Suriname* kan gedreven worden.

„De *Warappakreek* gepasseerd zijnde, kan men in den wal sturen; het water wordt aldaar dieper, en het is alsdan noodzakelijk zoo digt langs den wal te zeilen als het diep gaan van het schip zulks toelaat.

„Na eenigen tijd voortzeilends, krijgt men spoedig een dor geboomte en vervolgens het valsch Braamspunt in het gezigt, als wanneer noordwaards aangehouden moet worden, om rond de modderbank van Suriname te zeilen.

„Valsch *Braamspunt* of het *Krabbenbosch*, vertoont zich, van om de Oost komende, als een steil afgekapte hoek, en blijft men alleen het land daar bewesten tot Braamspunt eenen geruimen tijd vrij zien, tot dat het zijwaardsch bosch of land ten westen der rivier te voorschijn komt.

„De grond op de midden en buitenkant van de modderbank is zacht, doch meer naar binnen is dezelve stijver.

„Van de punt steekt een hard Zandrif af, om de Noord, van omtrent éene mijl lengte; op hetzelve heeft men 17 voeten bij hoog water.

„Voor den mond der rivier *Suriname*, willende ankeren, dient men den oostelijken hoek der Rivier in het Z. Z. O. of Z. O. ten Z. te brengen op ruim 2 vadem afstands; men heeft daar $3\frac{1}{2}$ vadem met laag water.

„Met nieuwe en volle maan is het bij Braamspunt hoog water ten 6 ure, en op de gemelde ankerplaats zet het vloedgetij om de Zuid tot Z. Z. O. en de eb om de Noord tot N. N. W.; men kan dus altijd weten wanneer men voorvloed heeft en dus de beste gelegenheid om naar binnen te zeilen.

„Een koers of peiling op te geven om de rivier *Suriname* binnen te zeilen, is niet wel doenlijk, om reden dat de westwal dagelijks aangroeit en de lij Modderbank, meer ten Oosten aanspoelt; terwijl de loefwaardsche Bank, die men den naam geeft van *de Modderbank van Suriname*, ten Oosten afspoelt en zich verder ten Westen uitzet.

„Veeljarige ondervinding als de beste leidsman, doet, om de Modderbank rond te zeilen, ten deze aanraden, het veelvuldig en aanhoudend gebruik maken van het lood.

„Wordt de grond stijf, zoo moet men afhouden tot dat dezelve zachter wordt, krijgt men zand, dan is het gevaar digt bij.

„Bij het binnenkomen is het noodzakelijk den loefwal te houden; moetende men steeds bedacht zijn, om de rivier nimmer met laag water of ebgetij in te zeilen, maar daartoe de voorvloed afwachten, uit aanmerking der geringe diepte van water, welke men aldaar aantreft.

„Eenmaal het vaarwater zoo verre ingezeild zijnde, dat men de rivier geheel open heeft, alsdan kan men aldaar in 4 vadem water ten anker komen, of de reis naar *Paramaribo* voortzetten.

„Van wege het Departement voorn[d].,

„*De Secretaris Generaal*,

„A. BROCX."

De Gouvernements Secretaris der Kolonie SURINAME,

G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den 24 April* 1834.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, van den 27sten Maart ll., n°. 351/311, is aan den *Tweede Luitenant* I. ABRAHAMS, en aan den *Vaandrig* L. A. DE MESQUITA, beide in de Divisie *Saramacca*, EERVOL ONTSLAG verleend; en is voorts in hunne plaats benoemd tot *Tweede Luitenant*, C. VERHOEVEN, en tot *Vaandrig*, F. E. CANNEGIETER.

De Gouvernements Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den 25 April* 1834.

Alzoo ABRAHAM VAN GELDER Hz., zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrijgen *Brieven van Manumissie*, voor den Slaaf CÆSAR; toebehoorende GEBROEDERS VAN GELDER.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie*, verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

MILITAIR BUREAU.

Den 24 April 1834.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, is op verzoek van de *Kapitein Adjudant* bij de Schutterij van *Paramaribo*, ABRAHAM VAN GELDER Hz., te rekenen in te gaan op *primo* Mei e. k., aan denzelve verleend *eervol ontslag* uit voormelde betrekking.

De Eerste Luitenant Adjudant,
R. H. ESSER.

MILITAIR BUREAU.

Den 25 April 1834.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, is bij de Schutterij van *Paramaribo*, behoudens het Kommandement zijner Kompagnie, tot *Adjudant* benoemd, de *Kapitein* bij dezelve Schutterij JOHANNES HELB.

De Eerste Luitenant Adjudant,
R. H. ESSER.

MILITAIR BUREAU.

Den 26 April 1834.

Door Z. M. den Koning, zijn bij besluit van den 4den Februarij 1834, no. 93, benoemd en aangesteld;

1°. Tot *Majoor* der *Artillerie*, in plaats van den overleden Majoor D. W. DURSTELER, de oudste Kapitein bij dat Wapen op *Curaçao* dienende, PIETER CHRISTIAAN SIMON, onder bepaling dat hij tevens zal zijn belast, met het Kommando van de Kompagnie Artillerie, dienende te *Suriname*.

2°. Tot *Kapitein*, de Eerste Luitenant der Artillerie, SIMON LEONARD PLATS, dienende bij dat Wapen te *Curaçao*.

3°. Tot *Eersten Luitenant* bij het gezegde Wapen, de oudste Tweede Luitenant, JOB PIETER WILLEM 's GRAEUWEN, dienende bij de Kompagnie Artillerie, Garnizoen houdende te *Suriname*.

De Eerste Luitenant Adjudant,
R. H. ESSER.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 1 Maart.

Een der Zuid-Duitsche bladen behelst de volgende beschouwing over den tegenwoordigen toestand van Zwitserland:

„Het inwendig verval en de ontbinding van alle wettige orde in Zwitserland, een noodzakelijk gevolg der door geweld bewerkte veranderingen in de staats-regelingen, blijkt meer en meer. Terwijl juist in de radikaalste kantons het meest over de toenemende zedeloosheid des volks geklaagd wordt, waartoe het kwistig verleenen van vergunningen tot het oprigten van kroegen veel bijdraagt; terwijl zwelgerij ontucht, diefstal, moord, brandstichting met vreesselijke snelheid toenemen, en de wederspannigheid tegen het openbaar gezag van de algemeene losbandigheid getuigt, moest eindelijk bij dit alles nog de togt der Polen naar Savoye komen, om de zwakheid der regeringen aan den eenen, en de verregaande teugelloosheid des volks, aan den anderen kant te doen blijken. Uit Zurich trekken 32 studenten naar Bern en Lausanne met het kennelijk oogmerk, om den opstand te ondersteunen; niemand houdt hen tegen. Uit Bern begeven zich eenige honderden Polen naar Freiburg en Waadt naar het meer van Geneve; de bevelen der regering worden met nalatigheid uitgevoerd, en eene geheele stad, (Nyon) hulsvest, in spijt van de regering, 250 dezer gewapende avonturiers. De troepen worden onder de wapenen geroepen om derzelver inscheping te beletten; slechts vier man komen op. Dezelfde tooneelen herhalen zich te Geneve, alleen met dit onderscheid, dat het volk daar nog woester is; weinigen van de dienstpligtigen gehoorzamen; geheele compagnien loopen weg, en andere moeten naar huis gezonden worden, om geene grootere wanorden te veroorzaken. Eindelijk komt het tot openbaren tegenstand tegen de gewapende magt. De wapenen der Polen worden aan de kantons-soldaten door het graauw met geweld ontrukt en aan de Polen teruggeven. Na het mislukken van den togt worden de vlugtelingen, tegen de bevelen der regering aan, in zegepraal door de stad rondgevoerd, de regering wordt genoodzaakt hen te herbergen; men verzet zich tegen hun vertrek. Te vergeefs vernedert zich de regering, en laat hare bevelen door de hoofdlieden der gilden bekrachtigen; alleen de herinnering van het gevaar dat de nijverheid der stad zoude bedreigen, kan de beschaafde burgers van Geneve nopen, om het oproer niet openlijk te ondersteunen.

„Zoodanig is de toestand der kantons Geneve, Waadt, Bern, Zurich, Solothurn, Bazel-landschap. Het volk gehoorzaamt zoo lang men deszelfs hartstogten vleit; de achting voor de wet is verdwenen. — Zwitserland gelijkt naar een schip, met beschonken matrozen bemand, maar zonder stuurman. De zee waarop het rondzwerft, is met klippen en zandbanken bezaaid, maar in ijlhoofdige vermetelheid laat de manschap hetzelve aan de winden ten speelbal. Lang reeds heeft een storm uit het Zuidwesten dreigende onweêrs-wolken aan den gezigteinder opgestapeld; wanneer zal een heilzame Noordoostenwind dezelve verdrijven, en de met elektrieke stoffen overladene lucht zuiveren?"

(*Nederl. Staats-Courant.*)

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Het Schip *de Zusen*, Kapt. C. J. VAN DRIESTEN, van *Amsterdam*.

Het Noord-Amerik. Schip *William and Henry*, Kapt. GEORGE WM. PEARCE, van *Gloucester*.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.